Torsdagen den 18 juni 2020

P9_TA(2020)0153

Konferens om Europas framtid

Europaparlamentets resolution av den 18 juni 2020 om Europaparlamentets ståndpunkt om konferensen om Europas framtid (2020/2657(RSP))

(2021/C 362/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina resolutioner av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential ([1]), den 16 februari 2017 om möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen ([2]), den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet ([3]) och den 13 februari 2019 om läget avseende debatten om Europas framtid ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter ([5]),

— med beaktande av förslaget av den 16 juli 2019 från den nominerade ordföranden för kommissionen, Ursula von der Leyen, inom ramen för de politiska riktlinjerna för nästa europeiska kommission 2019–2024, om att organisera en konferens om Europas framtid (nedan kallad *konferensen*),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 januari 2020 *Hur konferensen om Europas framtid kan se ut* (COM(2020)0027),

— med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 12 december 2019 om de allmänna riktlinjerna för konferensen om Europas framtid,

— med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om Europaparlamentets ståndpunkt om konferensen om Europas framtid ([6]),

— med beaktande av Regionkommitténs resolution av den 12 februari 2020 om konferensen om Europas framtid,

— med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser ([7]),

— med beaktande av sin resolution av den 15 maj 2020 om den nya fleråriga budgetramen, egna medel och återhämtningsplanen ([8]),

— med beaktande av talmanskonferensens uttalande i samband med 70-årsdagen av Shumandeklarationen,

— med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Det behövs åtgärder för Europas både inre och yttre utmaningar, liksom för de nya samhällsutmaningar och gränsöverskridande utmaningar som man inte helt föreställde sig när Lissabonfördraget antogs. Antalet allvarliga kriser som unionen genomgått visar att det behövs institutionell och politisk reform inom ett flertal styrningsområden.

([1]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 215.
([2]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 201.
([3]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 235.
([4]) Antagna texter, P8_TA(2019)0098.
([5]) EUT C 242, 10.7.2018, s. 24.
([6]) Antagna texter, P9_TA(2020)0010.
([7]) Antagna texter, P9_TA(2020)0054.
([8]) Antagna texter, P9_TA(2020)0124.

B. Den nuvarande covid-19-krisen har på ett mycket kostsamt sätt visat att EU fortfarande är ett oavslutat projekt, och konferensen måste ta itu med frågor som misslyckandet med att säkerställa solidaritet och samordning, de ekonomiska, sanitära och sociala smällarna och de ständiga angreppen mot de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen. Den pågående krisen innebär därför att det är ännu mer brådskande för Europeiska unionen att börja arbeta med hur den ska kunna bli mer ändamålsenlig, göras mer demokratisk och komma närmare medborgarna.

C. Parlamentet, kommissionen och rådet har alla förklarat att en konferens om Europas framtid bör anordnas och att denna konferens bör vara ett tillfälle att nära involvera EU-medborgarna i en nedifrån och upp-strategi där de får komma till tals och deras röster får bidra till debatten om Europas framtid.

D. Konferensen bör möjliggöra öppna diskussioner mellan de olika deltagarna utan ett på förhand fastställt resultat. De tre institutionernas gemensamma överenskommelse bör därför endast gälla konferensens format och organisation.

1. Europaparlamentet anser, 10 år efter Lissabonfördragets ikraftträdande, 70 år efter Schumandeklarationen och i samband med covid-19-pandemin, att tiden är mogen för en förnyad bedömning av unionen. Parlamentet anser att covid-19-krisen innebär att behovet av denna konferens nu är ännu större.

2. Europaparlamentet anser att covid-19-krisen har gjort Europeiska unionens reformbehov ännu mer uppenbart, genom att visa hur angeläget det är med en effektiv och ändamålsenlig union. Parlamentet anser därför att man vid konferensen bör beakta EU:s befintliga återhämtningsinstrument och den solidaritet som redan har byggts upp, samtidigt som ekologisk hållbarhet, ekonomisk utveckling, sociala framsteg, säkerhet och demokrati säkerställs.

3. Europaparlamentet bekräftar sin ståndpunkt från resolutionen av den 15 januari 2020 i alla dess dimensioner och upprepar sin uppmaning till rådet och kommissionen att inleda förhandlingar för att nå en överenskommelse om inrättandet av konferensen om Europas framtid före sommaruppehållet.

4. Europaparlamentet beklagar att rådet ännu inte har antagit en ståndpunkt om konferensen och uppmanar därför med eftertryck rådet att övervinna sina meningsskiljaktigheter och utan dröjsmål lägga fram en ståndpunkt om konferensens format och organisation.

5. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen har antagit sin ståndpunkt om konferensen och att den är beredd att raskt gå vidare.

6. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck rådet att låta sitt mandat omfatta ett åtagande om meningsfull uppföljning och meningsfullt direkt deltagande av medborgarna samt att hålla konferensen öppen för alla tänkbara utfall, inklusive lagstiftningsförslag, fördragsändringar eller annat.

7. Europaparlamentet betonar att direkt deltagande av medborgare, organisationer i civilsamhället, arbetsmarknadens parter och valda företrädare måste förbli en prioritering för konferensen, trots pandemin. Parlamentet ser fram emot att inleda konferensen för att bygga upp en mer demokratisk, ändamålsenlig och motståndskraftig union tillsammans med alla EU-medborgare.

8. Europaparlamentet noterar att konferensens inledning fick skjutas upp på grund av pandemin. Pandemin har dock riktat ljuset mot ett antal svagheter i unionen, och parlamentet är därför fast beslutet att inleda konferensen snarast möjligt hösten 2020.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.